

Bilag 4.**BUTIKSHANDELENS FÆLLESRÅD****DE SAMVIRKENDE DANSKE
LANDBOFORENINGER****HÅNDVÆRKS RÅDET****DE SAMVIRKENDE DANSKE
HUSMANDSFORENINGER**

Den 12. april 1972.

I forbindelse med det af finansministeren under 16. f. m. fremsatte lovforslag om en ændring af kildeskatteloven i retning af et udvidet område for den gifte kvindes særskilte beskatning skal nedennævnte fire organisationer henstille, at lovforslaget suppleres med en ændring af den medhjælpende hustrus skattemæssige stilling.

I kildeskattelovens § 37 A, stk. 2, er det fastsat, at den med en mand sambeskattede hustru, som i væsentligt omfang deltager i driften af mandens eller ægtefællernes fælles virksomhed, kan få 25 pct. af ægtefællernes skattepligtige indkomst — dog højst 12.000 kr. — henført til særskilt beskatning hos hende.

Denne bestemmelse, som har særlig relation til virksomheder inden for landbrug, butikshandel og håndværk, forekommer i dag ganske utidssvarende, idet den grunder sig på en opstillet urigtig formodning om, at ægtefællen til den erhvervsdrivende inden for disse erhverv ikke deltager i erhvervsarbejde og aldrig i fuldt omfang, og at hun derfor ikke skattemæssigt kan opretholde en særskilt indkomst på over 1.000 kr. månedligt.

Lovens diskriminerende virkning over for den kvindelige part i ægteskabet fremgår tydeligst af skattedepartementets cirkulære af 27. oktober 1971 side 6 (punkt 20 stk. 2), hvor det oplyses, at den „medhjælpende mand“ i en erhvervsvirksomhed kan opnå særskilt beskatning af et passende vederlag for arbejde i ægtefællens virksomhed, f. eks. ved regnskabsføring m. v., selv om arbejdet kun har været af mindre væsentligt omfang.

Løsningen af dette problem er så meget mere påkrævet, som denne forældede lovgivning smitter af på andre ydelser. Den urimelige skattemæssige behandling af den medhjælpende hustru får konsekvenser også for retten til dagpenge i henhold til det af socialministeren under 15. f. m. fremsatte lovforslag om dagpenge ved sygdom og fødsel. Hustruen vil kun få selvstændig dagpengereget i forhold til den selvstændigt ansatte indkomst, hvilket maksimalt vil sige i relation til en månedsindtægt på 1.000 kr.

Da lovforslaget samtidig har forhøjet det personlige bidrag til dagpengefonden fra 1/2 pct. (efter det tidligere fremlagte lovforslag) til 1 pct. af det beløb, hvoraf indkomstskat beregnes (§ 39 stk. 2), virker det yderligere grelt, at der lægges et særligt loft over den medhjælpende hustrus dagpengereget svarende til en helt urealistisk indtægt på kun 1000 kr. månedligt.

Under henvisning til foranstående skal man henstille, at reglerne for den i en erhvervsvirksomhed medhjælpende ægtefælles selvstændige beskatning i princippet gøres uafhængig af ægtefællens køn. Reglen kan enten udformes således, at også den medhjælpende hustru får ret til særskilt beskatning af en indkomst svarende til et passende vederlag for hendes arbejdsindsats eller således, at virksomhedens nettooverskud fordeles mellem ægtefællerne i forhold til deres arbejdsindsats i virksomheden.

For at afværge misbrug ved overførsel af indtægter fra manden til hustruen kan det være rimeligt med en bestemmelse om, at der ikke kan overføres mere end halvdelen